

LOCLARÍ

56

DE
LA GRANADELLA

ANY 14

JUNY
DEL 2013

3 TOMBS
VIVER D'EMPRESES,
ESTUDI EÒLIC,
CURSA DE L'OLI, OPINIÓ, ...

#WERTGONYA

SR. WERT, REPRODUÏM AQUÍ LA PART FINAL DEL POEMA 'EXILI', DE PERE GIMFERRER PERQUÈ SE'L VAGI ESTUDIANT, DONCS TANT QUE LI AGRADAVA RECITAR-LO A L'EXPRESIDENT AZNAR, I DE TOTS ÉS SABUT QUE PARLAVA CATALÀ EN LA INTIMITAT.

(...)

**I NI TAN SOLS DE SIGNES VIVIM: DEL SO DELS SIGNES,
NO LA VIDA DEL MOT, SINÓ LA PELL DEL SO.
L'ENTELAMENT DEL MÓN A L'OBAGA DELS MOTS.**

ESCOLA
en Català
NI UN PAS ENRERE!

DOLOR

*"Vergonya eterna a aquells qui, menspreant
el seu idioma, lloen el dels altres"*

Dante Aligieri

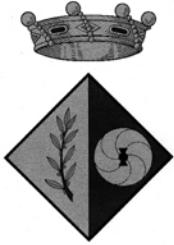
Potser no comprendràs
el meu dolor,
però em sento ferit
quan refereixen la llengua
que amb tant d'esforç
uns honres savis
i la fidelitat tenaç d'un poble
han redreçat;
quan, rebutjant autòctons mots

volen vestir-la
amb els parracs
de mots forans,
i, de mestressa,
fer-la cendrosa.
Cada paraula, quan és soterrada
al desert de l'oblit,
treu una mà,
xarpant els vents,
i amb crit silent, damunt l'areny,
impورا ajut.
La nostra indiferència
li emplenarà la veu de sorra.

Manuel Tosca

EQUIP

Paquita Nàvas
Xavier Franch
Jaume de Francisco
Carlos Gibert

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

Diputació de Lleida

SUMARI

Pàg. 4	• ...SAFAREIG
Pàg. 9	• OPINIÓ (Gerra contra el Papa Francesc) Maria Barbarà
Pàg. 9	• OPINIÓ (La biblioteca del poble) Anònim
Pàg. 10	• LA VIDA FRIVOLA (Una novel·la (i 4) Miquel M. Gibert
Pàg. 11	• OPINIÓ (Trista realitat) Josep Maria Sentís
Pàg. 12	• DES DE LA URV (La Granadella és un dels municipis...) Sergi Saladié
Pàg. 13	• COL·LEGI CONVENT DE LA SAGRADA FAMILIA... (Part II) Lluís Solé (Amanidó)
Pàg. 14	• INS L'OLIVERA (Sant Jordi 2013) Equip docent Institut l'Olivera
Pàg. 15	• POESIA (El campanar) Emili Pujol
Pàg. 16	• LA PÀGINA DEL CLUB La Junta Directiva
Pàg. 18	• PESCAT A LA XARXA
Pàg. 20	• IMATGES DEL PASSAT
Pàg. 21	• HERÀLDICA DELS COGNOMS DEL POBLE (Amorós) Pere Àngel Sunyer
Pàg. 21	• TELÈFONS D'INTERÈS
Pàg. 22	• BON PROFIT (Olla)
Pàg. 22	• COL·LABORADORS

Foto portada: Festa dels 3 Tombs.

NOTA

Lo Clarí és una publicació oberta a l'opinió de tothom, per tant l'equip de *Lo Clarí* no es fa en cap cas responsable del contingut dels articles publicats.

Edició: Ajuntament de La Granadella
DL núm. L-1377-2001

Impressió: GRÀFIQUES MOLINO

NOTES DE PREMSA:

• ELS ARTICLES QUE NO SIGUIN D'ESTRICTA ACTUALITAT PER AL PRÒXIM NÚMERO HAN DE SER ENVIATS A L'EQUIP DE REDACCIÓ **DURANT LA SEGONA SETMANA DE MAIG COM A MOLT TARD.**

• **TOTS ELS ARTICLES (D'OPINIÓ) O CARTES ADREÇADES A LOCLARÍ I ENCARA QUE ES PUBLIQUIN AMB INICIALS O COM ANÒNIMS/PSEUDÒNIMS, HAN DE PORTAR LES DADES PERSONALS DELS SEUS AUTORS, ES A DIR, NOM I COGNOMS. EN CAP CAS, I MOLT A PESAR NOSTRE, ES PODRAN PUBLICAR CARTES ANÒNIMES, COM A MÍNIM S'HAURAN D'ADREÇAR AMB NOM I COGNOMS A UN DELS MEMBRES DE L'EQUIP DE REDACCIÓ.**

• **COM A REVISTA D'ÀMBIT LOCAL QUE ÉS I QUE PRETÈN SER, L'EQUIP AGRAIRIA QUE NO S'HI ENVIÉSSIN A PUBLICAR ARTICLES (D'OPINIÓ) QUE ATAQUIN DIRECTAMENT A LES PERSONES.**

loclari@hotmail.com

• 8 de març, signatura conveni amb “la Caixa” i el Viver d'Empreses per la concessió de microcrèdits a joves emprenedors.

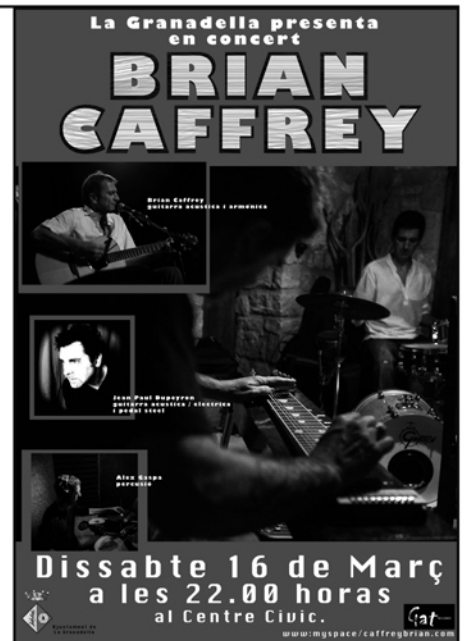

• Del 27 al 31 de març exposició de fotografies al Centre Cívic sobre la manifestació a Barcelona del passat 11 de setembre “Hem fet història”.

...SAFAREIG

• Com cada any les gimnastes de rítmica de la Granadella, varen participar en el campionat Aigües de Veri al Sícoris Club de Lleida, el passat dia 28 d'abril.

• 16 de març, concert del cantautor Brian Caffrey al Centre Cívic.

• El passat 26 d'abril es celebrà a La Granadella la “1a. Jornada sobre Noves Tecnologies en la Promoció i Comercialització del Producte Agroalimentari”, amb ponents de l'alçada de Ricard Espelt i Gemma Urgell, consultors de comunicació i estratègia, Eduardo Elorriaga de la CEO d'Hermeneus, Jordi Pascual de torclum.com, Laia Miró del celler Clos Pons, Ignasi Perramon gerent del Consorci Garrigues i Ramon Barrull president de la cooperativa Agroindustrial Catalana, entre d'altres.

IMPACTE ECONÒMIC DE L'ENERGIA EÒLICA A ESCALA LOCAL A CATALUNYA

ESTUDI COMPARATIU
PER SERGI SALADIE GIL
Departament de Geografia, Universitat Rovira i Virgili

27 DE MARÇ DEL 2013
A LES 20H. AL CENTRE CÍVIC
LA GRANADELLA

• **27 de març, presentació al Centre Cívic de l'Estudi de la Universitat Rovira i Virgili sobre l'"Impacte econòmic de l'energia eòlica a escala local a Catalunya".**

• **Processó dels Armats de Setmana Santa.**

• El passat 2 de juny, el Genís, el Pol, la Laura, la Judit i l'Adrià, van fer la seva 1a. Comunió.

...SAFAREIG

• St. Jordi, venda de llibres a la plaça per part de l'Escola, flors i plantes l'Associació de dones el Roure i presentació del llibre "la meitat de zero" de l'arbequí Vidal Vidal al Centre Cívic.

• El passat dissabte, 9 de març, la Delegada de Joventut a Lleida, Anna Feliu va realitzar la inauguració del Punt d'Informació Juvenil (PIJ) de la Granadella. L'acte, que es va realitzar a la sala d'actes del Centre Cívic de la Granadella, va ser un èxit de públic al qual hi van assistir més de 90 persones tan de la Granadella com dels municipis veïns. La xerrada inaugural va anar a càrrec d'Aida Flix, actriu de Torrebesses, que va destacar que l'important no és haver de marxar del municipi per raons de feina, sinó saber on un té les seves arrels i mantenir-hi l'estimació i el vincle, d'altra banda, Jordi Calvís, dissenyador gràfic de Can Antaviana (Les Borges Blanques) va exposar l'experiència de la seva empresa en promoure el teletreball i va destacar que en determinades professions, si es disposa d'una bona connexió de banda ampla, es pot treballar des de les Garrigues tan per arreu de Catalunya com de la resta món, a més, amb una millor qualitat de vida. D'altra banda, abans de la xerrada inaugural es va realitzar una visita per les instal·lacions del PIJ, l'Aula Formativa, la Biblioteca-Mediatca i pel Viver d'Empreses Garrigues Altres. Aquestes infraestructures i serveis tenen per finalitat fixar la població jove a les Garrigues oferint-los informació, assessorament, i oportunitats laborals.

20
abril
2013

Festa dels
3 Tombs
a la Granadella.

esmorzar
per a
tothom

COOPERATIVA AGRICOLA

Ajuntament de la Granadella

COOPERATIVA

• Dia 20 d'abril es realitzà la 4a. edició de la Festa dels Tres Tombs, amb la participació de més de 50 carruatges, esmorzar popular, concurs d'arrossegament de pes, i dinar pels clients a la cooperativa, amb la presència del president del Consell Comarcal sr. Juli Muro.

• **El passat 25 de maig es signà el conveni de col·laboració entre el Parc Científic, l'Ajuntament de Lleida i l'Ajuntament de la Granadella durant la inauguració del Viver d'Empreses Garrigues Altes situat a la segona planta del Centre Cívic.** El president del Parc Científic i Tecnològic de Lleida i rector de la UdL, Roberto Fernández, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i l'alcalde de la Granadella, Carlos Gibert, signaren el conveni que preveu la cooperació del Parc i dels ajuntaments en temes d'interès comú com l'agroalimentari i el tecnològic. En aquest sentit, la Granadella desenvolupa des de fa dos anys els projectes d'"Oliturisme i d'Economia del Coneixement". El Parc col·laborarà amb els emprenedors i empresaris d'aquesta localitat. La primera actuació concreta serà la formació i la divulgació entre els empresaris i emprenedors de la Granadella de la tecnologia "Liquid Galaxy".

Festival de la Granadella

de música popular i tradicional catalana

• **Ja s'està preparant, per a finals d'agost com sempre, el nostre Festival que aquest any arriba a l'edició número 20!! Entre d'altres es preveuen les actuacions de Voramars, Ameba, Sense Sal, Pepet i Marieta, Antonio Chic i Pep Sala.**

OPINIÓ

GUERRA CONTRA EL PAPA FRANCESC

“... L'esglèsia subvenciona a Càritas per les ajudes que du a terme un trist 5% de l'import que rep del Govern.”

Els radicals conservadors de l'Església Catòlica Romana, fan dures crítiques i atacs a través dels mitjans de comunicació i xarxes socials per la seva actitud reformista.

No accepten que el Papa Francesc efectués el rentat de peus del dijous Sant al Casal del Marbre a Roma, incluint dos musulmans i dos dones no catòliques. Pels conservadors aquest acte es un "sacrilegi" i l'anomenaren "PAPA PIACCIONE", expressió despectiva quan algú somriu i es porta bé amb tothom.

L'Opus Dei ha prohibit la venda i censurat l'obra *Troa* que parla del nou Papa Francesc.

Moltes decisions que està adoptant el Papa Francesc no son adients per grups importants i influents dels sectors bancaris doncs el san Pare te intenció d'esbrinar per part de la Fiscalia Anticorrupció tots els afers i sanejar les finances vaticanes així com posar a ratlla delinqüents amb sotana que tenen processos o acusacions penals, i que romanen dins del sol del Vaticà.

No cal dir que tot l'exposat és impactant pels qui ja fa anys estem descobrint tots aquests comportaments no adients al sacerdoti.

Veus ja conscients s'alcen per demanar que s'acabi el celibat. Que els sacerdots puguin accedir als seus matrimonis, predicant dins aquest estat la seva fe catòlica. Les veus sacerdotals critiquen des de Estats Units, França, Itàlia, Irlanda i fins i tot Espanya, aquest afer.

Penso que el celibat va contra natura i contra les paraules de Jesús que digué; creixeu i multipliqueu-vos, afer que en aquest cas no compleix l'esglèsia.

No cal dir doncs la pèrdua de la fe catòlica entre molts creients. És obvi que l'esglèsia es preocupa per aquest aconteixement, però no tant com diuen. Les seves despeses estan ben assegurades, les seves arques les omplen amb 17 milions d'euros que venen del govern, a més sumen l'import de les caselles d'Hisenda, de les visites als temples, dels bens immobles i de les ganancies dels seus bancs, així, com es pot veure, a l'esglèsia la pobresa no els afecta.

L'esglèsia subvenciona a Càritas per les ajudes que du a terme entre els ciutadans un trist 5% de l'import que rep del Govern. Òbviament, Càritas no pot du a terme totes les necessitats ciutadanes que avui en dia es necessiten dins del panorama existent a Espanya de desocupació i pobresa en general.

Afortunadament sempre hi ha persones amb un sentit de solidaritat molt lloable, que han emprés obres per portar a terme totes les ajudes vers els ciutadans, així el Banc d'Aliments, les donacions de queviures per part de grans magatzems, l'Ada Colau amb el seu gran equip per evitar els desnonaments impropedents que es porten a terme dins

del territori espanyol i la gran quantitat de donants anònims que tenen molt arrelades les necessitats actuals.

Podria dir moltes coses més però acabaré amb una carta publicada al *Periódico* del Doctor en Filosofia Miguel Schafschetzy de les Franqueses del Vallès i que resumint diu: *És evident que el control de natalitat és una opció seriosa per prevenir víctimes de nombrosos problemes, de la fam, de la violència, de les malalties... Però Antonio Reig Pla bisbe d'Alcalà de Henares, denuncia que hi ha un complot internacional, per reduir el nombre de "comensals". Deu ser que el bisbe està molest per pensar en la quantitat, augmentable sempre, de comensals d'hosties, de pa àzim, generosament repartides a les misses, perquè entenguem que un Déu bo i totpoderós admet l'infern terrenal no menys que l'etern, gestionat sempre, això sí, pels seus impecables ministres catòlics.*

Reduir i prevenir el patiment o parasitar-lo, es una qüestió de credo?

Maria Barbarà

OPINIÓ

LA BIBLIOTECA DEL POBLE

“... La nostra biblioteca sembla una guarderia on tots els nens del poble hi van per passar l'estona, ...”

Es va tenir molt bona iniciativa creant una nova biblioteca al poble on es pogués estudiar, treballar, posar-se a l'ordinador, etc.

Tinc entés que en una biblioteca s'ha de fer silenci perquè la gent es pogui concentrar i poder treballar amb facilitat, però a la biblioteca del nostre poble això NO és possible. La nostra biblioteca no sembla el que ha de ser, sinó que sembla una guarderia on tots els nens del poble hi van per passar l'estona, per fer cursets, etc. No tinc cap inconvenient que els nens gaudeixin de la biblioteca perquè tenen el mateix dret que tothom però sempre i quan respectin als altres que necessiten fer feina, ja que allí cap fa silenci.

M'agradaria que l'ajuntament poses remei a aquest problema, si més no, fent els cursets en un altre lloc on els nens puguin cridar, parlar,... tot el que ells vulguin perquè això no es pot aguantar, ja n'estem tips!!!

Anònim

LA VIDA FRÍVOLA

UNA NOVEL·LA (i 4)

“... A primers d’octubre de 1834 me’n vaig anar de la Granadella cap a Madrid en un viatge esgotador que havia de durar onze dies, passats en galeres atrotinades, hostals bruts i camins amb tanta pols que les rodes de les galeres s’hi enfonsaven fins al botó.”

Com he fet en altres números de *Lo Clarí*, presento als lectors de la revista un fragment, l’últim, de la novel·la que escric i que ja estic a punt d’enllestir, titulada *El món a la tardor*.

[...]

A primers d’octubre de 1834 me’n vaig anar de la Granadella cap a Madrid en un viatge esgotador que havia de durar onze dies, passats en galeres atrotinades, hostals bruts i camins amb tanta pols que les rodes de les galeres s’hi enfonsaven fins al botó. Duia cartes de recomanació de don Brauli per al comandant de granaders don Eustaquio Lara del Busto, militar de col·legi, i antic company d’armes del capità Sentís. També duia una quantitat modesta, però suficient, de diners de butxaca que vaig saber administrar bé durant el viatge, sense permetre’m despeses extraordinàries ni, encara menys, caure en el vici del joc.

Tal com m’havia indicat don Brauli, a l’arribar a Madrid me’n vaig anar de dret a casa del comandant Lara del Busto, que vivia a prop de la plaça d’Antón Martín. Em va costar una mica de trobar el domicili del comandant, perquè, llavors, a molts barris de Madrid les cases hi estaven numerades per mançanes i no per carrers, cosa que permetia que, de vegades, en un mateix carrer hi hagués dues cases amb el mateix número. I això passava amb la casa en què vivia el comandant Lara, amb la muller, doña Periquita, i les dues filles del matrimoni, Maria Teresa i Maria Amalia, que tenien quinze i dotze anys respectivament.

Vaig tenir la sort d’arribar a Madrid de tarda, perquè amb la dificultat de trobar el carrer i, sobretot la casa, vaig trucar a la porta del comandant a entrada de fosc, quan ell, aquell dia, ja hi era. Li vaig dir qui era jo, què volia i de part de qui hi anava, i ell, al saber tot això, em va abraçar amb tota naturalitat i cordialment i em va fer passar cap dins alhora que amb una veuassa de tro cridava:

—¡Perica! ¡Perica!

De moment, no vaig veure enlloc donya Perica, però en canvi sí que, de seguida, van fer cap al salonet familiar les dues jovenetes, que em van saludar molt educadament, però amb un somriure burleta als llavis per fer-me envermellar. Però com que jo, llavors, aquell somriure no em va fer cap efecte perquè no el vaig entendre, me les vaig mirar amb una llibertat que devia semblar impertinència. I a la fi, van ser elles les qui es van enrojolar.

—¡Perica! ¡Tenemos un invitado!

No va ser fins al cap d’una bona estona que va aparèixer donya Perica, més aviat alta, grassa, dreta, empolainada, que contrastava amb el marit, carregat d’espatlles, escanyolit i que duia un uniforme molt gastat, rosegat dels colzes. La veu mel·líflua i molt prima de la muller encara feia ressaltar més la veu potentíssima del comandant Lara, una veu que sorprenia en un home com aquell. Donya Periquita em va saludar amb un moviment de cap i amb un somriure molt agradable, però fugaç. Immediatament, es va asseure

davant del pianoforte, en va alçar la tapa i hi va interpretar un parell de peces que el comandant i les filles van seguir amb molta atenció, amb devoció diria, i que jo vaig sentir sense impacientar-me. Després tots vam aplaudir, i donya Periquita Naranjo y Balmaseda va sortir del salonet a poc a poc, somrient, amb una gran dignitat, sense saludar ningú i seguida de les filles a una distància de respecte.

—¡Ay! —va fer el comandant, amb un gest falsament compungit—. Ya ve Vd., tengo en casa a una artista.

Molt amablement, don Eustaquio em va convidar a passar a casa seva aquella nit i també que l’endemà podríem parlar tranquil·lament de les meves aspiracions.

I així ho vam fer. Ell va començar per oferir-me de quedar-me en aquella casa a dispesa, amb ell i la família, mentre durés el preparatori del Col·legi Militar de Segòvia, que em va aconsellar que fos de dos anys.

—Si a Vd. no le molesta la música —va puntualitzar don Eustaquio—. Por gusto y distracción, mi mujer da algunas clases de piano y canto a jóvenes de la mejor sociedad de Madrid.

—Soy hijo de herrero, don Eustaquio, y estoy acostumbrado al ruido.

Llavors el comandant Lara del Busto va agafar pels braços aquell noieta de setze anys que era jo.

—¡El ruido de una herrería! Música celestial fuera para mí! ¡Y lo es, incluso, el fragor del combate! —va exclamar, emocionat, don Eustaquio—. Mi mujer no toca ni canta nada mal, según dicen. Por eso le mandan a jóvenes del todo Madrid. Y por eso mismo la invitan frecuentemente muchas familias de la mejor sociedad. Lo que significa gastos, gastos de mi bolsillo, claro. Como es una señora de verdad, y de casta le viene al galgo, con perdón, no quería presentarse en reunión artística dos veces con el mismo vestido. Ha llegado a admitir hacerlo esas dos veces, aunque no seguidas, pero ya de ahí no se apea. Me sale el cuento a unos seis o siete vestidos nuevos al año. Llevo el sueldo anticipado por unos cuantos meses. Mis amigos me rehúyen... Incluso Simona, la chica del servicio, me ha prestado algo de sus ahorros. Llegado el momento, ya me dirá Vd. qué autoridad puedo tener sobre ella. Y sepa, además, que dos noches por semana, martes y domingo, no cenamos... Llevamos dos años así. Y todo empezó en casa de Toño Marhuenda, cuando el duque de Cheste, que estaba ahí, la oyó tocar al piano una pieza que era muy del gusto de la señora de casa y que ella, mi mujer, se había ofrecido a tocar al piano para satisfacción de la tal señora. Cheste, amigo mío, no se portó como un caballero de verdad, pues ni siquiera la sedujo. ¡No! ¡Qué va! Se limitó a hablarle de su alma de ángel, de su corazón de artista y de los tesoros de su arte y a proclamarlo por todas partes. ¡Y ya ve el resultado! Ella con la cabeza a pájaros y las niñas y yo en la miseria [...]

Miquel M. Gibert

OPINIÓ

TRISTA REALITAT

“... Al banc li van dir que cap problema, que no solament li donaven la hipoteca per comprar la vivenda, sinó per reformar-la i per canviar el cotxe. Pagui en trenta anys i gaudeixi de la casa durant tota la vida, deien ...”

El passat 16 de maig anava a una reunió a la Universitat de Múrcia amb un company de feina. A les notícies de les vuit escoltem que un home d'una pedania de Múrcia s'havia suïcidat ja que aquell dia anava a ser desnonat. Potser la coincidència de Múrcia va fer que paréssim a la notícia. Era un home de 42 anys, casat i sense fills, que minuts abans havia rebut la notificació judicial de l'ordre de desnonament. La seva dona el buscava i el va trobar penjat al garatge. L'home tenia un negoci de recanvis d'automòbil i va deixar una nota escrita explicant la situació. Qui la va llegir no va poder acabar-la d'emoció.

La història va començar fa uns set o vuit anys quan buscava una vivenda. N'hi van trobar una que els agradava molt, malgrat estava una mica per damunt de les seves possibilitats. Al banc li van dir que cap problema, que no solament li donaven la hipoteca per comprar la vivenda, sinó per reformar-la i per canviar el cotxe. Pagui en trenta anys i gaudeixi de la casa durant tota la vida, deien les publicitats bancàries. No ho tenien clar, però amics i coneguts estaven en la mateixa situació i feien front mensualment a altes hipoteques. La situació ho permetia ja que cada any tenien més ingressos, a uns els augmentaven els sous, altres trobaven una nova feina més ben pagada. I a més els tipus d'interès baixaven cada any. Tots pensaven que amb quatre o cinc anys les quotes ja no serien un problema. Al final es van quedar amb la casa.

Però la situació va canviar. Els ingressos es van reduir any darrera any i les despeses del dia a dia s'anaven incrementant, com també els impostos. I tot això va portar a no poder pagar quotes de la hipoteca. Li van subhastar la casa i se la va adjudicar el mateix banc. Ara el volien fer marxar de la que es pensava que era casa seva, però que sempre havia estat del banc.

És difícil entendre als bancs (ara de caixes ja no en queden). Quan una persona no pot pagar la hipoteca, la única sortida és el desnonament. Al començament de la crisi es podia entendre, però ara que hi ha tants pisos buits no té cap sentit. No seria millor transformar la hipoteca en un lloguer social? El pis estaria ocupat, la família tindria una vivenda i el banc ingressaria diners mensualment. No, per les entitats bancàries l'únic important són els seus beneficis i donar rendiment als accionistes. Però que no ens van ensenyar de petits que l'important són les persones i no els diners? Sembla que això és utopia. Tantes facilitats que ens oferien, ara s'ha convertit en exigència i incomprensió. Salvem els bancs, no les persones.

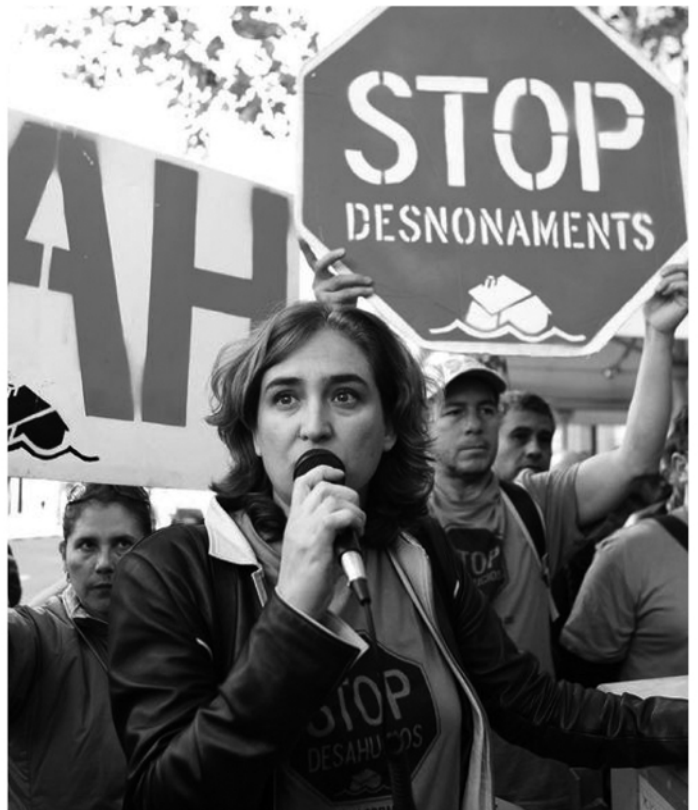
Qui té més culpa és el Govern de l'Estat, l'aliat dels bancs. S'està tramitant una reforma de la Llei hipotecària que malgrat l'actual situació, no admetrà que es pugui donar la vivenda per cancel·lar els deutes (la famosa dació en pagament). S'admetrà en comptadíssims i excepcionals casos. Tampoc s'aprofitarà per perdonar l'obligació del desnonat

de pagar la plusvàlua per la vivenda que ja no és seva, malgrat molts ajuntaments ho han demanat. Té sentit tot això? Voleu dir que als governants no cobren dels nostres impostos per evitar aquestes desagradables situacions i per resoldre els problemes de la gent?

Curiosament, l'actitud dels bancs i la del Govern es considera legal i legítima. I en canvi és un delictes anar davant de la casa d'un diputat al parlament de Madrid a manifestar que no s'està d'acord amb aquesta Llei. Als que col·laboren amb la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca se'ls ha comparat amb els etarres i amb els antisistema. En canvi els bancs i els governants espanyols són uns àngels i uns salvadors de l'Estat.

El Sr. de Múrcia no va comprar la casa per defraudar, ni per estafar ni per robar a ningú. La entitats financeres et donaven totes les facilitats del món i la societat considerava normal assumir aquests riscos. Ell no va poder aguantar la humiliació i la vergonya social de que el fessin fora de casa seva. Casa que mai va ser seva de veritat. Tothom va quedar consternat: el jutjat, l'ajuntament, el director de la sucursal bancària, els veïns. Tots menys qui s'ha de consternar, qui mana en els bancs i en el govern. DEP.

Josep Maria Sentis

DES DE LA URV

LA GRANADELLA ÉS UN DELS MUNICIPIS DE CATALUNYA QUE MENYS INGRESSOS REP DELS CONVENIS AMB LES EMPRESES EÒLIQUES

“... l’Ajuntament de La Granadella té marge per millorar els ingressos procedents de les centrals eòliques instal·lades al municipi. I em consta que l’actual equip de govern hi està treballant per fer-ho possible.”

Quan al maig de 2011 va entrar el nou equip de govern de l’Ajuntament de La Granadella es va trobar un conveni signat per l’anterior equip de govern amb l’empresa Tarraco Eòlica. El nou equip de govern va considerar que aquell conveni, a banda de poder ser nul com finalment es demostrà, no era prou satisfactori per al municipi de La Granadella des del punt de vista de les retribucions econòmiques. Ras i curt, es creia que el conveni signat per l’anterior equip de govern estava econòmicament per sota dels convenis que havien anat signat altres ajuntaments amb les empreses eòliques.

Per tal d’obtenir unes dades objectives, l’abril de 2012 l’Ajuntament de La Granadella es va posar en contacte amb mi per encomanar-me la realització d’un estudi comparatiu dels convenis eòlics a nivell de Catalunya. Així, un cop signada l’oferta amb la Fundació Universitat Rovira i Virgili, el mateix mes d’abril es va iniciar l’el·laboració de l’estudi. Els objectius de l’estudi eren establir l’impacte dels ingressos procedents de les centrals eòliques en els pressupostos municipals, i veure’n quina part procedien dels impostos obligatoris i quina procedia per la via dels convenis signats entre els ajuntaments i les empreses eòliques. També es pretenia conèixer quins percentatges dels beneficis de les centrals eòliques recauen en els ajuntaments, i si els ingressos que reben els municipis presenten una correlació geogràfica entre les diverses comarques. Per obtenir aquesta informació, entre el mes de maig i octubre de 2012 es va trametre una enquesta a tots els ajuntaments de Catalunya que tenien centrals eòliques en funcionament al seu municipi a finals de 2011.

L’estudi es va finalitzar el març de 2013, i es va presentar en un acte públic a La Granadella celebrat el 27 de març. Les principals dades i conclusions de l’estudi es poden resumir en les següents:

- Mentre el conjunt de municipis catalans amb centrals eòliques rep dels convenis uns 2.295,6€/any/MW (amb un predomini dels municipis que reben 3.000€/any/MW o més), la Granadella només en rep 1.000€/any/MW, sent dels municipis que menys ingressen. Això suposa que, tenint en compte que al municipi hi ha un total de 94MW de potència eòlica instal·lada, l’Ajuntament de La Granadella deixa d’ingressar d’entre 125.000 i 188.000 euros cada any. Amb un bon conveni fins i tot es podrien haver ingressat 256.338€ més cada any.

- En canvi, l’estudi constata que l’Ajuntament de La Granadella aplica els tipus màxims d’IBICE i IAE sobre les centrals eòliques. Aquest fet li permet rebre de les centrals eòliques uns ingressos procedents dels impostos obligatoris superiors al conjunt de municipis catalans amb centrals eòliques. Així doncs, La Granadella ingressa per aquest concepte uns 4.037,2€/MW/any, mentre que per al conjunt de municipis aquesta xifra és de 2.967€/MW/any.

En total doncs, l’Ajuntament de La Granadella de les centrals eòliques instal·lades al municipi cada any ingressa aproximadament uns 473.500€, dels que 94.000€ procedeixen del conveni i 379.500€ dels impostos obligatoris. Aquesta quantitat ingressada representa un 3,4% dels aproximadament 14.000.000€ que cada any factura l’empresa eòlica. Aquest 3,4% de la facturació es pot considerar una aportació escassa de l’empresa eòlica, atenent a que el municipi hi aporta tres recursos bàsics (territori, aire, paisatge) per al normal desenvolupament de l’activitat eòlica.

- En conclusió, l’Ajuntament de La Granadella té marge per millorar els ingressos procedents de les centrals eòliques instal·lades al municipi. I em consta que l’actual equip de govern hi està treballant per fer-ho possible.

Sergi Saladié

Professor i investigador del Dept. de Geografia de la Universitat Rovira i Virgili

COL·LEGI CONVENT

DE LA SAGRADA FAMILIA (1877-1936)

LA GRANADELLA (PART II)

“... La bona fama d'aquest col·legi va ser adquirida des del principi dels seus temps. Les famílies més destacades de la comarca de les Garrigues, de la qual la capdavantera n'és la Granadella, es varen apressurar a enviar les seves filles a l'internat, ...”

(...)

El matex pare Manyanet va acompanyar el 17 de juliol de 1877 al seu destí a les religioses que havien d'iniciar l'edificació de la comunitat que per un espai de 56 anys s'han ocupat de l'infància que ha acudit a les seves aules semblant l'educació cristiana. Aquestes religioses eren sor Josefina Vall (superiora), sor Josefina Tous, sor Teresa Verges i la germana Felicitat Verges.

L'escrit continua dient que tan sols una d'elles va perseverar fidel a l'institut, ideals que no s'atreveixen a censurar les van guiar per altres camins, s'apunta que podien ser diferències amb el bisbe de la Seu monsenyor Queixal, defensor de formar instituts masculins.

Eren adeptes a monsenyor Manyanet i molt lligades a la seva ordre i a l'obra religiosa de monsenyor Queixal bisbe de la Seu, continua dient que comunitats fervoríssimes han possat molt alt dins i fora del institut el crèdit d'aquest col·legi. Les monges varen treballar per infundir en les fèmnes del poble costums cristianes, pràctiques piadoses i hàbits de laboriositat i preparació per desenvolupar les funcions de la llar. Com he dit abans això ho vaig constatar amb la padrina Dolors de cal Amanidó.

La bona fama d'aquest col·legi va ser adquirida des del principi dels seus temps. Les famílies més destacades de la comarca de les Garrigues, de la qual la capdavantera n'és la Granadella, es varen apressurar a enviar les seves filles a l'internat, mentre que a l'exterior hi afluen la major part de nenes granadellenques.

La vida del convent va ésser molt exuberant, amb les seves lluides festes de la Presentació de la Nostra Senyora, la Primera Comunió, el mes de Maria, conclusions de Maig i les recepcions de l'il·lustríssim prelat i festivals educatius. Les famílies patriarcals consideren el col·legi de monges com una de les millors obres fetes a la Granadella i el convent el considerent com la seva veritable llar espiritual, on les grans hi anaven a buscar consol i pau i les joves ocis variats i amens.

Passats uns anys ens situem en el govern de la Segona República on l'arxiu ens diu que a les monges se'ls hi prohibeix practicar l'ensenyament amb l'hàbit que les caracteritza, i si no compleixen la prohibició no obtindran el recolçament de les institucions del poble. Per tots aquets fets el govern de l'institut va decidir retirar-les, amb molta pena per part de les religioses, en veure trencades les esperances de sostindre l'ànim decaigut del sector catòlic del poble.

L'arxiu diu que tres senyores del poble, ex-alumnes del col·legi protestaren dignament de l'èxode de les religioses, i varen recollir firmes per tornar-les al centre educatiu. Les autoritats municipals censuraren aquesta acció amb temptativa a les lleis de la República i varen multar a aquestes senyores amb sanció de 250 pesetes de l'època. El corresponal d'un rotatiu de l'època va interpretar així la marxa de

les religioses: *En cumplimiento de la ley de confesiones y congregaciones religiosas que debiera regir el primero de enero del proximo año y no hallando en la localidad las facilidades necesarias para continuar su misión, han anticipado su salida de la Granadella las religiosas de la Sagrada Familia, que por espacio de mas de 50 años se dedicaron a la enseñanza con la simpatía, afecto i gratitud de la mayor parte de la población en un edificio que la caridad de las familias catolicas había convertido en local espléndido con la cooperacion y actividad laboriosa de las Hermanas.*

Després d'aquest article l'arxiu acompanya una sèrie descrites en motiu de la despedida de les monges els quals s'acompanyen amb la signatura de tres senyores del poble els noms i els cognoms de les quals m'abstinc de publicar fent honor a la promesa que vaig fer-li a la germana que m'ha facilitat aquesta informació, són tres noms de famílies benestans del nostre poble.

Segons consta a la documentació trobada al arxiu de Barcelona fons de reserva, el col·legi de la Granadella va exercir com a col·legi privat fins al 1936 o sigui fins al començament de la Guerra Civil, l'any 1939 ja no va obrir novament les seves aules.

Consta també en el fitxer de l'institut el nom de 13 germanes filles de la Granadella que varen pertanyer a l'institut i com he dit abans, m'abstinc de fer públic el seu nom, de tota manera i si pot interesar a algú les còpies d'aquest arxiu romandran al nostre Ajuntament.

I ja per acabar, dir que he quedat satisfet de fer-me una mica sabedor de la història del nostre convent, només dir que queda una pregunta a l'aire, per part de la revolta de 1936 el convent va haver de ser clausurat, però a partir de 1939 és difícil d'entendre com els governants d'aleshores, que presumien d'un gran fervor catòlic, varen permetre que es convertís en un magatzem de gra i quedés sumida en l'oblit aquesta part de la història de la Granadella.

Lluís Solé (Amanido)

INS L'OLIVERA

SANT JORDI 2013

Fidels a la tradició, Sant Jordi torna al centre per a recordar-nos i fer-nos gaudir de tot el simbolisme que té aquesta data per a la nostra cultura catalana. Guarnim la façana del centre amb la senyera i el cartell de sant Jordi que va dissenyar i realitzar l'alumnat de cursos anteriors.

I nosaltres, també fidels a la tradició, ens vestim de festa i preparem tot un pastís /seguit d'activitats amb un caire cultural i lúdic que tinguin els ingredients obligats de la festa: tallers literaris, roses i música per a endolcir la diada. I, també seguint la tradició encetada el curs passat, celebrem la diada tots junts amb l'alumnat i els i les mestres de l'escola de la Granadella.enguany, hem anat una mica més enllà, volem compartir la festa amb totes les nostres escoles, les escoles que formeu amb nosaltres una comunitat educativa i ens envieu l'alumnat. Hem començat aquest curs convidant l'Escola Montsant de la Bisbal de Falset que han vingut a passar tot el matí amb nosaltres. La nostra intenció és convidar cada any una escola – o una ZER- per gaudir junts de la diada i donar a conèixer millor l'institut i el professorat.

Com potser ja tots sabeu, a l'institut van iniciar fa dos cursos el Projecte Olivera't que té com a objectiu fonamental obrir les portes del nostre – i el vostre, és clar – a totes i cadascuna de les associacions i entitats del poble- i també a les escoles adscrites a l'INS- Ja han col·laborat amb nosaltres el Centre Excursionista i la Llar de Jubilats/des i aquest sant Jordi a tocat el torn a l'AMPA que han col·laborat organitzant un taller de roses i de punts de llibre.

Us fem doncs, cinc cèntims de les actes que hem organitzat per aquesta diada.

Com que la festivitat s'ha escaigut en dimarts, hem organitzar activitats per tot el dia. El centre ha obert la porta a tot l'alumnat de l'escola de la Granadella i a l'alumnat de l'escola Montsant. Feia goig veure l'institut ple de canalla, tots treballant i gaudint de les activitats preparades pel professorat i coordinades també per l'alumnat de 4t. Teníem uns 140 alumnes junts!

Com el curs anterior, preparem la diada convocant el **Concurs literari**, aquest any segona edició, amb les temàtiques següents: Cultura catalana – Salvador Espriu – Josep Vallverdú- Pensem que és important treballar els escriptors que tenen una commemoració especial, ja sabeu que aquest és l'Any Espriu – commemorant 100 anys del seu naixement – i també l'Any Vallverdú – celebrant el seu 90é aniversari – L'obra d'aquests escriptors també és treballada en les activitats dels tallers literaris.

Vam dividir la jornada en franges temàtiques:

- **TALLERS LITERARIS:** treballant especialment els escriptors citats: poemes visuals, contes, petites dramatitzacions, composició i audició de poemes ... i també, és clar, la llegenda de Sant Jordi... tot un seguit d'activitats literàries adaptades a les diferents edats de la canalla

- **ESMORZAR COL·LECTIU**, també ja tradicional, que organitza l'alumnat de 4t d'ESO preparant i oferint una boníssima rebosteria casolana, amb l'objectiu de reunir diners pel seu viatge de final d'etapa.

- **TALLERS DE MANUALITATS: ROSES.** Crear tot tipus de roses a partir de materials diversos: amb paper, cartró, càpsules de cafè reciclades, pasta de modelar ... s'han realitzat uns tallers molt creatius. L'objectiu era que cada en i nena, noi i noia, o grup d'alumnes, sortís del centre amb una rosa per a oferir a algú estimat/da, tot gaudint fent el taller. Volem agrair especialment la col·laboració d'unes mares i un pare de l'AMPA que han realitzat dos tallers amb l'alumnat. Un petit grupet d'alumnes de la Granadella van oferir un ram de roses de paper als avis del Centre de Dia, un detall amb molta tendresa que els avis van agrair força.

- **ACTIVITATS MUSICALS I DE TEATRE.** Actuacions musicals de l'alumnat de l'institut, una nova versió de la llegenda de Sant Jordi, preparada i assajada per la nostra companya de música, Montserrat Raïmat. I la nota divertida de la jornada de cloenda de matí va ser l'obra de teatre dels patufets de l'escola Montsant, " Un hort molt" També es va fer entrega del premis als guanyadors i guanyadores del **II Concurs Literari** i de la guanyadora del **IV Concurs de Fotografia** que organitza el centre, aquest any amb el títol "LLETRES". Aquestes activitats les hem realitzat al Centre Cívic de la Granadella.

Després d'aquests actes del matí, vam acomiadar l'alumnat i les mestres de l'escola Montsant i nosaltres, vam seguir amb les activitats previstes per la tarda, acompanyats amb els membres de l'Escola de la Granadella.

- **TALLER DE CALIGRAFIA HISTÓRICA**, impartit pel cal·lígraf Ricardo Vicente, i adreçat a l'alumnat de 3r i 4t d'ESO.

- **CONCERT OBERT A LES FAMÍLIES: REPRESENTACIONS MUSICALS I DE TEATRE.** Actuacions de música, cançons i petites representacions fetes per l'alumnat de l'escola de la Granadella per amenitzar la tarda.

Com veieu va ser una diada plena d'activitats que vam poder gaudir tan petits com grans!

Nosaltres, alumnat i professorat, hem valorat la diada molt positivament i ja estem carregant piles per pensar en activitat pel curs vinent! Bona diada!

Acabem amb uns versos d'Espriu:

*" Perquè ja és de dia,
m'arriba de sobte la claror
d'aquest nou dia,
que esdevindrà plenitud
del meu somni feliç"*

POESIA EL CAMPANAR

*Mireu que esvelt s'aixeca el Campanar
marcant del cel l'etern i ampli camí!
L'art prodigiós d'un geni el concebí,
fent dels seus murs un himne sobrehumà.*

*Majestuós, gegant, mai l'huracà
ni la tempesta pogueren-lo ferir,
no l'odi ni el pecat -roí verí-
feren son ferm aplom bandejar.*

*La veu de ses campanes va comptant
el pas del temps ritmat pel nostre cor;
i a més del seu repic del dia gran,*

*ens dóna amb l'oració, suau conhort.
Vell Campanar, no em deixis camí avant,
i alça el teu plany a Déu, quan sia mort.*

CLUB EXCURSIONISTA
GARRIGUES ALTES

LA PÀGINA DEL CLUB

ACTIVITATS REALITZADES

• 16 i 17 de març. Escalant canals de neu i gel al Cadí.

• 21 d'abril i 26 de maig, excursions al Montsant.

• 20 i 21 d'abril, el Jordi, la Marta i la Yoli ascendint al Mulleres de 3014m. El 26 de maig s'ascendeix també al pic de Bastiments de 2888m.

En nom del Club i des d'aquí el nostre petit homenatge al gran muntanyenc lleidatà Juanjo Garra, mort el passat 27 de maig baixant del Dhaulagiri, al Nepal, s'havia trencat el turmell baixant i es quedà 4 dies al ras a 7700m. La família decidí no rescatar el seu cos i deixar-lo allí a la muntanya, prop del cel.

• NOTÍCIA IMPORTANT:

En Xavi Mases és el veguer de la VIII zona de la FECC (Federació d'entitats Excursionistes de Catalunya), la nostra zona, i ens donà la informació següent: el GR (sender de gran recorregut) que travessa el nostre terme, des de Bellaguarda passant pel coll de Bovera, la serra, zona masos, cap a Llardecans, és el GR 65-5, sender històric que recorre el camí de Sant Jaume de Compostela a través de l'antiga via romana que unia Tarragona amb Saragossa. El tram català comença a la costa, puja a l'Albiol, població situada a la serra de la Mussara, creua els Motllats i arriba a Prades, des d'on continua a Ulldemolins, ja al Priorat. Segueix per la serra de la Llena, Hostal de la Serra davant del Montsant, entrant a Les Garrigues i el Segrià, passa per Montmaneu i arriba a Mequinensa, des d'on segueix cap a Saragossa i Sant Jaume de Compostela.

Les etapes 4 (Ulldemolins-Granadella de 25:50h / 23,3Km.) i 5 (Granadella-Maials de 3:35h / 14,15km.), són les que creuen el terme.

La Junta Directiva

clubexcursionistaga@gmail.com

[facebook: Club Excursionista Garrigues Altes](https://www.facebook.com/ClubExcursionistaGarriguesAltes)

LA GRANADELLA
IX MARXA DE L'OLI
EN BTT

CLUB EXCURSIONISTA
GARRIGUES ALTES
CEGA

14 ABRIL 2013

www.lagranadella.cat e-mail: bitgranadella@gmail.com

PESCAT A LA XARXA

FE D'ERRATES:

En el número anterior, la imatge de Jordi Cañas de Ciutadans, amb la imatge d'un fatxa, no correspon al diputat sino a un tal Josep Coma "Sopas" veí de Sant Joan de les Abadeses, que sempre s'ha mostrat públicament com un nostàlgic del franquisme.

GIBRALTAR

La recent intervenció del rei Juan Carlos I davant l'Assemblea General de l'ONU, lamentant la situació colonial de Gibraltar, te el seu origen en el tractat d'Utrecht (1713), amb motiu de la guerra de Successió (1700-14).

Si el govern espanyol considera anacrònic aquest tractat i aspira a la seva derogació, cal recordar que en el seu article X es determina el lliurament a perpetuïtat de Gibraltar als anglesos, a canvi que retirin l'ajut militar i econòmic als catalans.

Per l'article XIII del mateix tractat s'autoritza Felip V, el primer Borbó, a desposseir els habitants de Catalunya de les seves constitucions, lleis i privilegis, assimilant-los als castellans i incorporant-los així a la corona d'Espanya, i per tant a promoure, l'any 1716, el Decret de Nova Planta, de trista memòria.

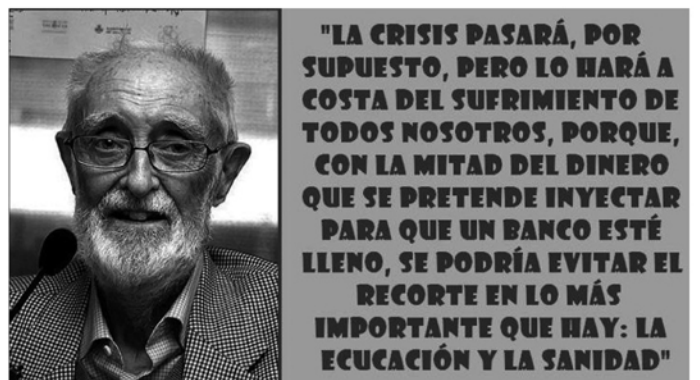
Si l'Estat espanyol recupera Gibraltar, per derogació del tractat d'Utrecht, per lògica i norma jurídica internacional caldrà també restituir les llibertats nacionals dels catalans, derogats per Felip V arran d'aquell tractat.

Doncs, vingal!, que el recuperin d'una punyetera vegada!!!

AYN RAND (1950)

El 2 de febrer de 1905 va nèixer a San Petersburg la filòsofa i escriptora nordamericana (d'origen rus) Alissa Zinovievna Rosenbaum, més coneguda en el món de les lletres baix el pseudònim d'Ayn Rand. Va morir al març de 1982.

Mai tant oportunes les paraules de l'autora de la magnífica novel·la *Atlas Shrugged*, traduïda com *La revel·lió d'Atlas...* "Quan adverteixi que per a produir necessiti obtindre l'autorització dels que no fan res; quan comprovi que el diner flueix cap a qui trafica no amb bens, sino amb favors; quan percebi que molt es fan rics pel soborn i les influències i no pel treball, i que les lleis no el protegeixen contra ells, sino que, pel contrari, són ells els qui estàn protegits contra vosté; quan repari en que la corrupció es recompensada i la honradesa es converteix en un atosacrifici, llavors podrà afirmar, sense por a equivocar-se, que la seva societat està condemnada".

SORPRESA!

Estic imputat: plego, de moment, dels meus càrrecs a CiU, però no renuncio a diputat al Parlament.

TONI CANTÓ COMPARA LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA AMB LA PEDERÀSTIA

El diputat d'UPyD Toni Cantó ha tornat a crear polèmica amb les seves declaracions comparant la immersió lingüística amb la pederàstia. Cantó ha denunciat en una entrevista a la revista cultural *Jot Down* que no pot estudiar en castellà a Catalunya o en alguns llocs del País Valencià i ha demanat "triar si prefereixo el castellà o el valencià". Tot seguit ha manifestat que "hi ha límits que no poden passar per sobre de la meua llibertat" de la mateixa manera que "no es pot dir que es permeti als pederastes campar al seu aire".

Cantó s'ha referit a la política lingüística de Catalunya com a "feixisme lingüístic" perquè enlloc més "es prohibeixen" llengües. "A mi no em deixen estudiar en castellà a Catalunya, o en alguns llocs de València", i ha defensat que "de la mateixa manera que un alumne pot estudiar ciències o lletres jo vull elegir si prefereixo castellà o valencià". El diputat creu que és "feixisme lingüístic" perquè "hi ha límits". "No poden passar per sobre de la meua llibertat", ha remarcat, i ha criticat que a Catalunya "es passin pel forro" les sentències dels tribunals. A més, ha lamentat la "tebiesa" del PP, un partit "completament acomplexat", ha afirmat. Per Cantó, l'Estat espanyol va cometre "un greu error": "Cedir la competència d'educació juntament amb la sanitat a les comunitats autònomes".

LA LLENGUA DE L'AMO

Les sentències són aquelles frases que ha pronunciat o escrit alguna persona famosa i que tenen la capacitat de sintetitzar un pensament o una idea. Així Tàcit, l'inici de la nostra era, deia que "la marca de l'esclau és parlar la llengua del seu senyor".

La darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia (?) de Catalunya ha dictat que un nen que vol ser escolaritzat en castellà a Catalunya no ha de rebre un tractament individual fins que pugui seguir el ritme dels companys sinó que els altres nens s'han d'escolaritzar en castellà perquè el nen primer no se senti maltractat lingüísticament per aprendre la llengua del país on viu. Clarament, aquest òrgan judicial estableix, com Tàcit, que hi ha llengües de primera, amb tots els drets, i altres de segona, sense cap dret.

En política lingüística se sol parlar de dos conceptes bàsics per entendre les solucions a aplicar en societats on hi ha llengües en contacte: el principi de territorialitat i el de personalitat. El de territorialitat, defineix les llengües en funció del territori, per tant si vas a una zona del teu estat on es parla una llengua no pots exigir que et parlin en un altra (per exemple, els cantons de Suïssa o Valònia i Flandes, parts de Bèlgica.). El de personalitat estableix que el dret recau sobre les persones (per exemple a Canadà) i el poden exercir siguin o no en la zona on es parla la seua llengua. A Espanya s'aplicava el de territorialitat a les zones castellanoparlants i el de personalitat a les zones on hi ha llengües pròpies menys a Catalunya en el cas de la immersió a l'escola. La maleïda sentència no només obre la possibilitat que hi hagi alumnes monolingües en castellà a Catalunya sinó que a més vol que es contaminin amb la ignorància lingüística la resta de companys de classe, sobretot en entorns on la immersió és l'única eina per equilibrar les dos llengües.

Deu ser un nou principi; el de personalitat que s'imposa als companys d'escola!! Tota una novetat en el panorama jurídic sobre llengües. Això sí, al País Valencià hi ha 120.000 alumnes que es volen escolaritzar en català (valencià) i no els deixen. On és la justícia?

MANIFEST CONTRA LA LLEI DE LLENGÜES DEL PP I DEL PAR

Les associacions culturals aragoneses Associació Cultural del Matarranya, Institut d'Estudis Baix Cinca i Centre d'Estudis Ribagorçans, coordinades en Iniciativa Cultural de la Franja, com a objectiu principal, la defensa i promoció de la cultura i la llengua catalana d'Aragó, manifesten estar completament en desacord amb la Lei de Llengües - aprovada a les Corts d'Aragó el dia 9 de maig -, entre d'altres per les següents raons:

1a. Per la seua inconstitucionalitat en no respectar l'article 3r, apartats 2 i 3 de la Constitució espanyola i incomplir la Carta Europea de les Llengües Regionals Minoritàries, ratificada pel govern espanyol.

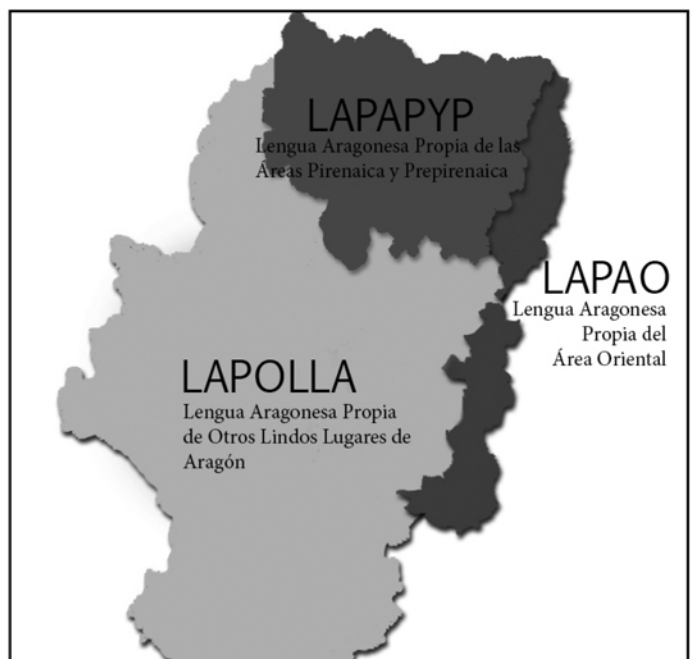
2a. Perquè nega el nom de les dues llengües pròpies, minoritàries a Aragó, però majoritàries en els seus respectius territoris, el català i l'aragonés, mitjançant impropis i ridículs qualificatius, amerats d'ideologia i exempts de rigor científic.

3a. Perquè no respecta cap de les opinions dels experts en lingüística i filologia, i fa cas omís de tots els informes que han emés al respecte les corresponents acadèmies i universitats -RAE, IEC, UNIZAR...

4a. Perquè és un insult al sentit comú quan afirma que "L'objecte d'aquesta Llei és reconèixer la pluralitat lingüística d'Aragó i garantir als aragonesos l'ús de les llengües i les seues modalitats lingüístiques pròpies...". O quan afirma que "És objecte d'aquesta llei propiciar la conservació, recuperació, promoció, ensenyament i difusió de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies d'Aragó", en ser el cas que tot queda a l'atzar d'una suposada bona voluntat de les institucions, sense mitjans tècnics ni econòmics, ni organització per al desenvolupament de la norma.

5a. Perquè l'objecte bàsic de la Llei, clarament polític, no és altre que la derogació de l'anterior de 2009, la qual cosa traspua un tuf de genocidi lingüístic.

Les associacions signants fan públic també que el Govern d'Aragó les ha cancel·lat totes les subvencions, ha anul·lat el projecte "Jesus Moncada" i les subscripcions institucionals de *Temps de Franja* - l'única revista d'Aragó en català -, i ha fusionat els premis Arnal Cervero en aragonés i Guillem Nicolau en català, privant-los de la dotació econòmica, cosa que ha suposat un estrepitós fracàs de la recent convocatòria, circumstància de grat del Govern a fi i efecte de liquidar aquests premis.

IMATGES DEL PASSAT (Arxiu Ramon Masip)

(1967 Arxiu Àngel Prats)

HERÀLDICA DELS COGNOMS DEL POBLE AMORÓS

Aquest cognom deriva d'un sobrenom o malnom tret de l'adjectiu "amorós", indicant que "expressa amor". També podria procedir del topònim Amorós, que és un llogaret del municipi de Freixenet de Segarra (La Segarra).

A Villalonga del Camp hi havia una família Amorós que al segle passat donà tres generacions de militars de l'exercit de terra i de marina. A Guissona (Segarra) hi hagué una altra família que passà a la Seu d'Urgell i uns altres a Solsona.

Armes: uns Amorós portaven per armes, al segle XVI, d'or in ós de sable.

Pere Àngel Sunyer

TELÈFONS D'INTERÈS

• AJUNTAMENT	973 133017
• BIBLIOTECA-MEDIATECA	973 133719
• CAP	973 133207
• CENTRE SERVEIS GENT GRAN	973 133710
• BOMBERS	973 133080
• COMUNITAT DE REGANTS	973 133426
• MANTENIMENT DEL REC	608 198996
• PROMOCIÓ ECONÒMICA	973 133017
• ASSISTENTA SOCIAL	973 133408
• MOSSOS D'ESQUADRA	088

RACONS DEL NOSTRE POBLE: en quin carrer es troba aquesta casa?

Resposta de *Lo Clarí* núm. 55: Al carrer la Pobla. Ca la Margarita del Panes.

BON PROFIT

OLLA

Ingredients:

- cigrons
- sal, bicarbonat
- cansalada
- botifarra
- os de tocino
- carn de be
- cuixa de pollastre
- pastanaga i col
- sopa de llavor de meló
- **Ingredients per a les pilotes d'olla:** carn de porc i de vedella, alls i julivert

Elaboració:

S'agafen els cigrons i es posen a remullar la nit abans de

la cocció amb una mica de sal o bicarbonat. Una vegada remullats es pasen per aigua freda i es reserven.

S'agafa una olla i s'hi posa aigua, un troç de cansalada, un troç de botifarra, un os de tocino, un troç de carn de be i una cuixa de pollastre. Es posa a bullir i quan l'aigua ja està escalfada s'incorporen els cigrons i la sal a gust, tot deixant-ho bullir per un espai, aproximadament, de dos hores.

Una vegada passat aquest temps, s'incorpora la pastanaga i la col, i finalment es fan unes pilotetes amb carn de porc i de vedella, all esmicolat i julivert. Es posen dintre de l'olla fins la seva cocció total.

Tot seguit es cola el brou i es fica a bullir la sopa de llavor de meló en un recipient a part.

COL-LABORADORS

loclari@hotmail.com

EIX TAXI
La Granadella

SERVEI
24 h.
7 Places

Josep M. Llop Masip

C/ La Pobla, 76
25177 La Granadella (Lleida)

☎ Central: **973 13 32 69**
Mòbil: **630 06 66 24**

xavier • mercè

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

C/ Marina, 35
25177 LA GRANADELLA (Lleida)
Tel. 973 13 31 10 • Fax 973 13 33 33 • Mòbil 649 966 599
e-mail: xaviermerce@hotmail.com

Av. València, 16 25001 LLEIDA
Tel. 973 20 06 02 • Fax 973 20 85 69

ESTHER
MERCERIA

www.merceriaesther.cat

SF S.C.P.
Sas Fusters
C/ La Pobla, 69
25177 · La Granadella · Lleida

Tels. **973 133 083**
650 934 861
630 149 035

carlos gibert
solucions gràfiques

tel 626 755 103
e-mail crisgbrt@gmail.com
la pobla, 19 · 3a 25177 la granadella

de Guissona

Dpt. LA GRANADELLA
Vall de Boters, 2. Tel./Fax: 973 133 001

CARNISERIA
SERÓ

Pla. 5 Telèfon 973 133 311
LA GRANADELLA (Lleida)

Antiga **CASA INGLÉS**
DES DE 1874
ARMERIA
ARTICLES DE CAÇA, PESCA I ARQUERIA

Major, 78 • Tel. 973 26 71 06 • Fax 973 26 52 21 • 25007 LLEIDA

Queviures ca la Silvia

Pollastres a l'ast

Plaça Vicens Blanch, 5 • 25177 La Granadella
Tel. 973 133 587

Instal·lacions i Manteniments Guiu S. L.

InMaG

AIGUA
ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ
CLIMATITZACIÓ
GAS (IG-II)

C/ La Marina, 60
25177 La Granadella

Tel. 973 133 315
Fax 973 133 724
E-mail: rgainmag@teleline.es

**Tallers
Pardell**
mecànica i electricitat

Josep Ramon Pardell i Anglés

Ctra. El Soleràs, s/n
25177 LA GRANADELLA (Lleida) Tel. 973 133 071

**CONS REFORMAS
PALETA**

Salvador Gomá

C/ Ruera, 7
Tel. 629 709 275 25177 La Granadella (Lleida)

 excom CLOUD

[**CONSTRUCCIONS I REFORMES**]

JOSE M. FARRE MASIP

C/VALL DE BOTERS, Nº 68 Mòbil. 659499595
25177 LA GRANADELLA Tèl/Fax: 973133647
LLEIDA e.mail: jmfarremasip@hotmail.com

 **QUEVIURES
PURI**

Congelats, fruites i
verdures

 C/ del Plà, 7
La Granadella

**PEIXATERIA
ANNA**

**PLA DE LA VILA, 35 • TEL.: 659 124 427
25177 • LA GRANADELLA**

"la Caixa"

**CONSTRUCCIONS
J. M.ª NAVÀS MIRALLES**

**TELS. 973 133 495 - 618 105 367
LA GRANADELLA**

LA GRANADELLA FAX I TELF. 973 133426
BOVERA TELF. 973 133653

FRANCISCO SARLE, S.L.

Major, 77 - 25163 El Soleràs (Lleida)
 Tel./Fax 973 13 36 22 - Mòbil 659 79 52 47
 E-mail: francisco.sarle@agentes.winterthur.es

Confia en la Vida

973 13 33 04 - 609 66 29 67

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
FONTANERIA

Aume
Arbones

C/ de l'Eixample, 5 - 25177 - La Granadella

Oli d'Oliva Verge Extra
 procedent d'olives arbequines

COOPERATIVA AGROINDUSTRIAL CATALANA, SCCL
NUM. PI. OP-84 / CODI EC/09-07CAT
 PL. JOAN PERUCHO, 4 / TEL. 973 13 30 12 / 25177 LA GRANADELLA · LES GARRIGUES (LLEIDA · ESPAÑA)
www.agroindustrialcatalana.com

PASSEIG DEL TERRALL, 16 - TEL. 973 14 33 31
 LES BORGES BLANQUES

Moli de la Vall Major

Carretera de Lleida, s/n
 25177 LA GRANADELLA
 Les Garrigues (Lleida)

Tel. 973 13 37 28
 Fax 973 13 37 28

aqualia

EMPRESA MANTENIDORA DE LA
 COMUNITAT DE REGANTS GARRIGUES SUD

Taller de Reparació de Vehicles i Pneumàtics

FELIP TUDEL i CHOY

Reparació de Tubs Hidraulics
 d'Alta Pressió

c/ La Pobla, 58
 25177 LA GRANADELLA (Lleida)

Tel. i Fax: (973) 13 35 78 · Telf. Part. (973) 13 31 19

FORN DE PA
Albert
Tel. 13 30 48
LA GRANADELLA

STOP BAR
PLA DE LA VILA, 32
TEL. 973 13 30 59
25177 LA GRANADELLA (LLEIDA)

Fruits secs

Ctra. Soleràs, s/n.
25177 La Granadella (Lleida)
Tel.: 34 973 13 37 30
Fax: 34 973 13 36 88
e-mail: alicsa@alicsa.es
web: www.alicsa.es

ALICSA

CENTRE CULTURAL CASINO
FUNDAT L'ANY 1954

C/Vall d'en Roher, 9
Tel. 973 133 098

EL MÉS IMPORTANT EL SOCI SOCI, ET NECESSITEM!!

SENDROS SL
FRUITS SECS

PARTIDA COLL JUNCÀ S/N
TEL. 973 133 740 · FAX 973 133 741
25177 · LA GRANADELLA · LLEIDA

www: sendros.com
E-Mail: info@sendros.com

Cervelló - Falcó
ELECTRICITAT

Pintor García Lamolla, 10 baixos 25005 LLEIDA
Tel./Fax 973 220 241 - e-mail: cervellofalco@alleida.com
<http://cervellofalco.alleida.com>

Forn Marcel
pa i pastes

Marcel Farran Tolosa

Pl. Vicens Blanch, 8
25177
La Granadella
(Lleida)

Tel.: 973 133 508

Laseu3
Centre de formació per a la conducció.
www.laseu3.com

- ✓ Tots els permisos.
- ✓ Horari de classes flexible.
- ✓ Últimes tecnologies multimedia.

1ª Autoccola a Lleida amb el certificat de qualitat ISO 9001

Prat de la Riba, 22, 1er Lleida · Tel. 973 24 16 81
e-mail: laseu3@laseu3.com

posada per a renovar la brosta *vella* i treure la nova brotada que ha de llevar l'any següent.

c) L'adaptació que farà d'aquestes dues menes d'esporga, basada en els principis generals de la bifurcació, dimensió i repartiment de brancaatge de la forma de vas tarragonina, als tipus d'esporga de formes arbustives o de formes retallades de cada localitat.

d) La traça a saber aplicar els avantatges de l'esporga biennal a les condicions de cada clima, terreny i principalment a les característiques de cada varietat.

II. En igualtat d'apreciació, tindran preferència.

e) Els qui hauran inscrit al Concurs major nombre d'oliveres esporgades.

f) Els qui inscriuran varietats més difícils per l'adaptació d'aquesta esporga.

g) Els qui, seguint de més temps la reforma aconsellada, hauran aconseguit una major regeneració de la planta.

h) Els qui a més de la regeneració hauran aconseguit regularitzar any per altre una collita mitjana i de millor qualitat.

Adjudicació i pagament de premis

13.—El Jurat es reserva donar tots els premis o solament un part, si no hi ha concursants amb prou mèrits.

14.—El veredictes es farà públic dintre el mes següent a la data assenyalada com a termini d'admissió d'inscripcions.

15.—Proclamat el veredictes els concursants premiats cobraran la meitat del premi que els correspongui.

16.—L'altra meitat els serà lliurada després de complir les següents obligacions:

Els guanyadors dels tres primers primis:

a) Marcar la meitat del troc de totes les oliveres premiades amb una faixa de calç d'un pam d'ample.

b) Esporgar de frac i dintre l'any següent al del Concurs, 25 oliveres a olivicultors de la mateix comarca o comarques veïnes que oportunament els seran assenyalades.

Els guanyadors dels altres primis:

a) Seguir tot un dia, almenys, els guanyadors dels primers primis durant l'esporga gratuïta a què vénen obligats per la condició anterior.

b) Assistir almenys a una de les demostracions pràctiques d'esporga que anualment organitza aquest Servei.

17.—El no compliment d'aquestes obligacions comporta la pèrdua de la resta del premi a cobrar.

18.—Llur compliment, en canvi, a més del cobrament de l'altra meitat del premi, donarà dret a:

a) Demanar d'aquest Servei l'expedició de la credencial d'esporgador amb indicació del premi obtingut.

b) Opció preferent per a formar part de les brigades de divulgació pràctica d'esporga de l'olivera, i de les colles ambulant d'esporgadors controlades per la Generalitat

c) Aspirar a un premi superior en els Concursos vinents.

Es procurarà repetir aquest Concurs dintre dos anys; qualsevol inscripció que hagi estat premiada en el present Concurs, ho podrà tornar a ésser en el següent únicament si aspira a obtenir un premi de categoria superior al ja obtingut.

Adjunt hi ha una fulla d'inscripció la qual pot demanar-se als ajuntaments dels pobles esmentats.

PASSA TEMPS

Solucions del número passat

1 Mes l'any GENER. Religió FRARE. Fera USA.

GENEROSA FARRE

2 Piles «Mies». — Emili Pes.

3 J. E. Sempau. — Jaume Pes.

4 Lli Pius Sams. — Lluís Massip.

5 Davit Letá Gal. — Gaietà Vidal.

6 Simó Mas Narg. — Ramon Massip.

7 Petra Rata Pego. — Pepeta Tarragó.

8 Alta Mar Riu Vent Vida. — Ventura Martí Vidal.

9 Ramon Micheliem Dió. — EMILI DOMENÉHC MIRA.

Per els aficionats a la meteorologia

TARJA

Ventura Izovoievo Ingenyer	
Lauria, 6.	BARCELONA

Convinant les lletres i el nom de la tarja, trobareu en castellà els set meteors que's produeixen en l'admósfera, sobrant una vocal. ¿Quina serà?

OLIMIE.

TOCINERIA I QUEVIURES

EMILI PES

Dipòsit de tripes per a embutits
Pebres i Canyelles purs
PREUS MODICS

Plà, 7 GRANADELLA

Ramon Massip

Queviures i similars
Compra i venda de fruits del país
COTXE DE LLOGUER

"CAL ROS", Plaça Francesc Macià
GRANADELLA

• CAMP DE COLZA AL MAS DE RUÉ •